

ne superu 13 cm, por ke ili povu esti gluataj sur kartojn. Ne forgesu, ke en tiu maniero vi povos konsiderinde kontribui al la kompilo de la materialo por la terminaroj, kiujn ni urĝe bezonas.

Manuskriptoj por Scienca Revuo estu se eble maŝinskribitaj sur mal-dika papero (por ŝpari afrankojn). Oni skribu nur sur unu flankon, kaj prefere lasu blankan interlinion. Aŭtoroj bonvolu indiki ĉu ili permesas anticipe eventualajn korektojn kaj malgrandajn ŝanĝojn en la manuskripto, aŭ ĉu ili postulas ke ĉiuj ŝanĝoj kaj korektoj estu submetataj al ili por aprobo. Kompreneble la lasta procedo ofte estos sufiĉe temporaba. La redaktoro preferas la unuan procedon. Aŭtoroj ankaŭ indiku ĉu ili havas kopion de la manuskripto, en kiu kazo oni ne bezonas tienreen sendi la manuskripton mem en okazo de korespondado pri korektoj k.t.p.

Cetere ĉiuj legantoj komprenu, ke Scienca Revuo povos vivi kaj flori nur se la redakcio ricevos sufiĉe da interesaj artikoloj. Ni do atendas viajn kontribuojn. Ĉe tio vi ne forgesu, ke ni estas pioniroj, ke multrilate ni devas ankoraŭ krei nian fakan lingvaĵon, ke nia tiurilata respondeco estas tre granda, kaj ke tial por ni, pli ol por kiu ajn alia, la lingvaĵo de niaj publikigaĵoj gravas almenaŭ tiom, kiom la enhavo.

La artikoloj estu kompreneblaj ne nur por specialistoj, sed ankaŭ por instruitaj laikoj; tamen ili ne apartenu al la populara tipo.

Ni preferas originalaĵojn ol tradukojn.

La Redaktoro.

2

RELIGIOLOGIO.

En Polujo formiĝis organiza komitato por Tutmonda Federacio de Religioj (ankaŭ ne-kristanaj) kaj por Internacia Instituto por Religio-logio (por sciencaj esploradoj en la kampo de sistema religio-logio, psikologio, sociologio, kaj historio de religioj). Oni serĉas adresojn de sciencistoj (kulturologoj, historiistoj, psikologoj, sociologoj, teologoj, k.t.p.), kiuj dezirus aniĝi al la Instituto kaj kunlabori kun ĝi. La Instituto intencas uzi Esperanton en sia korespondado kaj en siaj eldonaĵoj.

Prof. W. Jezierski, 4/22, Sloneczna str., Kraków 1, Polujo.

VORTO KAJ PENSO.

Alparolo de prof-o d-ro G. Mannoury, okaze de la malferma kunsido de la SAT-kongreso, la 1an de Aug-o 1948a en Amsterdam.

Mi dankas la kongresan komitaton por la permeso diri kelkajn vortojn pri temo, kiu ĉiam varme interesis min, nome pri la rilato inter vorto kaj penso ĝenerale kaj pri la rolo kiun Esperanto plenumos en la evoluo de ĉi tiu interrilato speciale, rolo ne nur kiel internacia *komunikilo* sed ankaŭ kiel individua kaj amasa *pensilo*. Mi tute ne akceptas la ofte defenditan opinion ke neniuj pensado estus ebla sen helpo de la vortlingvo: la bazo de nia spirita vivo kuŝas pli profunde ol tiu de niaj konversacioj aŭ babiloj, kaj la vorto ne estas patrino, sed ĝi estas filino de la penso. Sed aliflanke ne estas neigeble ke tiu filino povas esti kaj devas esti utilega helpistino de sia patrino, aŭ alivorte: ke la riĉeco de nia lingvo multe kontribuas al la riĉeco de nia penso. Tamen la vera riĉeco de ia lingvo ne dependas de la *nombro* de ĝiaj vortoj, sed de iliaj *uzebleco* kaj *taŭgeco* por esprimi niajn ideojn kaj niajn intencojn, kaj en tiu senco, laŭ mia firma konvinko, Esperanto meritas la nomon de la plej riĉa lingvo ekzistanta en la hodiaŭa epoko. Kaj tio pro du kialoj: unue pro tio ke en la *artfarita* t.e. artkulturita mikslingvo Esperanto la vortsignifoj estas pli precizaj kaj pli unusencaj ol en ia tiel nomata „natura”, t.e. *nekulturita* lingvo, kaj due pro tio, ke la esperanta konstruprinco de libera kunigado de vortradikoj kun vortsufiksoj kaj vortprefiksoj entenas la eblon de senlima kreado de novaj interrilatrimedoj. Sufiksoj kiel -igi kaj iĝi, -aĵo kaj -eco, prefiksoj kiel ne- aŭ mal-, k.t.p., k.t.p., enhavas sugestian povon racie direkti la pensadon, ili malhelpas la konfuzadon de ideoj kaj faciligas la formadon de klare difinitaj konceptoj kaj firme bazitaj konkludoj. Estas tiuj ĉi ecoj, kiuj faras Esperanton vera „vortfabriko”, kiel nomis ĝin la bone konata pastro Andreo Ĉe.

Mi ne celas ĉi tie priparoli detalojn, sed unu rimarkon mi ne povas prisilenti, nome tiun, ke la menciitaj fundamentaj principoj de la esperanta konstruo montriĝos multvaloraj ne nur por la scienca kaj la filozofia progreso, sed eble pli multvaloraj por la racia, la politika kaj la socia evoluo de la estonta homaro.

Mi dankas vin.

* * *

Japanaj medicinaj studentoj deziras kontakton kun alilandaj kolegoj kaj proponas interŝanĝi medicinajn raportojn. Ili laboras en la kolegio kies direktoro estas la anatomiisto Seiho Niŝi, prezidanto de la Japana Esperanto-Instituto.

Skribu al: Kido Matazi, Kamiwada 113, Takasaki, Japanujo.